

La Burxa

ANIVERSARIS AL BARRI
Enguany, al nostre barri, diverses entitats i centres socials fan l'aniversari. Des de LA BURXA us volem transmetre les nostres més sinceres felicitacions!

Dos vaguistes del barri empresonats

Centenars de persones van donar suport a la manifestació per reclamar la llibertat d'Andreu i Rubén, empresonats des de dia 30 de maig. ALBERT GARCIA

Dia 28 de maig el conseller Puig, amb el beneplàcit del president Mas, va iniciar una nova ràtzia de detencions contra vaguistes del 29 de març, preparada durant 2 mesos.

La onada repressiva es va saldar amb nou vaguistes detinguts, tres d'ells del barri de Sants. Dos dels veïns detinguts han quedat en presó preventiva: en un primer moment, a la presó Model, i actualment a Brians I.

Els joves empresonats participaven del teixit social del barri de Sants: són l'Andreu i en Rubén, tots dos membres del CSA Can Vies. En Rubén va ser de-

tingut el 28 de maig i l'Andreu el 29 de maig, tots dos, juntament amb altres tres vaguistes, van passar a disposició judicial el 30 de maig.

Aquell mateix matí una concentració que va durar tot el dia, fins la nit quan l'advocat va comunicar la trista resolució: la presó preventiva per a en Rubén i l'Andreu. Des del moment de saber la mesura judicial s'han realitzat diferents actes de suport i protesta contra l'empresonament dels dos joves de Sants, i tot el país s'ha mobilitzat demanant-ne la llibertat.

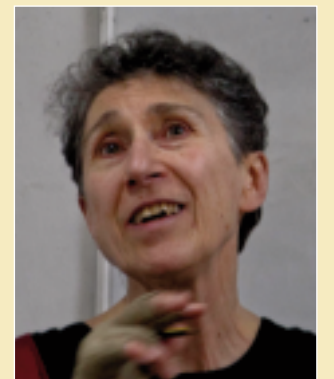
Pàgina 5

La comunitat educativa en lluita

El passat 22 de maig la comunitat educativa, des de escoles bressol fins a universitats, tan alumnes, com pares, docents i personal administratiu, estaven cridats a la vaga. En protesta de les últimes mesures anunciades pel ministre Wert i la consellera Rigau. Durant tota la jornada es van dur a terme diverses accions descentralitzades. A les 12.30h es

va fer l'acte unitari, la manifestació convocada a plaça Universitat, on s'hi trobaren representades totes les parts de la comunitat educativa afectades per la política del govern. Al barri el dia 23 es va dur a terme una cassolada davant l'escola Miquel Bleach. **Pàgina 3**

Silvia Federici

Entrevista a l'autora del llibre *Calibán y la bruja*, anàlisi feminista de la Cacera de Bruixes.

En Moviment

La cara obscura de la Caixa

PÀGINA 9
Durant el mes de maig s'han dut a terme un seguit de cassolades als edificis d'avinguda Diagonal de la Caixa, per denunciar els culpables de la crisi.

Cultura

Concertàs al Divendres Faràndula

PÀGINA 10
El 15 de juny les bandes de pop-indie Raydibaum i d'electro-jazz Astrio actuaran al Casinet d'Hostafrans durant la traca final de la temporada farandulera 2011-2012.

Arreu

Eurovegues o com vendre's el territori

PÀGINA 11
En temps de crisi en què la bombolla immobiliària fa molt que ha explotat, el govern de CiU busca formes per malvendre el territori.

Línia groga

PÀGINES CENTRALS

L'escriptor i blocaire santsenc Rafael Cases ens explica en aquest llibre de contes varies històries que succeeixen en el metro de Barcelona, ell com molts d'altres també ha fet volar la imaginació entre parada i parada.

La gallina és aquí

PÀGINES CENTRALS

Nou treball del santsenc Pep Rius, que compta amb la col·laboració d'artistes de gran talent.

Opinions

Editorials

Vaga de la comunitat educativa

La unió de tots els actors de la comunitat educativa contra les retallades garanteix una vaga exitosa, una manifestació massiva, i un futur més esperançador en la defensa de l'escola pública

L'educació pública no sucumbirà a les retallades sense planar batalla. Des de fa mesos, la comunitat educativa és de les més actives a l'hora de prendre el carrer. Ho han fet professors i alumnes, junts, rere les samarretes de la marea groga als barris, als pobles, i al centre de Barcelona quan ha calgut. També els universitaris, amb dues jornades de vaga en el que va de 2012; i les escoles bressol, vergonyosament discriminades als pressupostos de la Generalitat i sota un alt risc de privatitzacions, amb una convocatòria de vaga a Barcelona que va durar tres dies. Tot això sense mencionar la vaga general, el 29 de març, a la qual el sector educatiu hi va participar activament. Per tot això, vistos els fronts oberts que pateix l'educació pública en els seus diferents àmbits, la vaga transversal

del 22 de maig passat s'ha presentat com una nova —i potser única— alternativa: la unitat. L'enemic és el mateix —avui la Generalitat, demà el Ministeri—, i les reivindicacions, similars: cap pas enrere en la defensa de l'educació pública per garantir-ne la qualitat i la universalitat. En aquest sentit, el Marc Unitari de la Comunitat Educativa (MUCE) es presenta com una gran oportunitat per canalitzar la indignació creixent que recorre des de les bressol fins a la universitat. La unió —i la vaga!— fan la força.

Llibertat Andreu i Rubén!

L'aparell repressor del govern, ens ha segrestat als companys vaguistes del 29M

La repressió del govern de CiU, contra els que no pensem com ells, els que lluitem per un altre món millor, no s'atura. La última cacera d'activistes contra aquest sistema explotador i la falsa democràcia que el sustenta, ens ha segrestat a l'Andreu i en Rubén, companys de lluites, amics, joves compromesos amb el teixit associatiu del barri i amb els moviments socials d'arreu del territori. No podem i no volem permetre la presó preventiva per dos defensors dels drets socials, que tant va costar assolir i que tan poc esta costant desmuntar amb l'excusa de la crisi. Volem deixar clar el nostre total suport als dos companys presos i a totes les encausades per la vaga del 29M. Recordant qui són els veritables culpables, els governs que recolzen aquesta dictadura dels mercats.

Opinió

Presó preventiva, última ràtio

Irene EB

La cacera de bruixes que Felip Puig està fent als moviments socials planteja molts dubtes des del punt de vista jurídic. La llista de Puig, l'operatiu policial i, sobretot, l'abús de la presó provisional. La pena privativa de llibertat és un greuge enorme per a la persona, suposa la limitació d'un dret fonamental bàsic. La presó provisional és un mitjà utilitzat només en casos excepcionals —almenys això és el que ens ensenyen a les facultats de dret— i per a delictes molt greus. És una mesura cautelar que simplement ha d'assegurar el procés penal, que el judici pugui tenir lloc de manera efectiva. A la Llei d'enjudiciament criminal s'estipula que «La pri-

sión provisional sólo se adoptará cuando objetivamente sea necesaria [...] y cuando no existan otras medidas menos gravosas para el derecho a la libertad a través de las cuales puedan alcanzarse los mismos fines que con la prisión provisional». Només podrà ser decretada quan els delictes siguin de pena igual o superior a dos anys o bé tingui antecedents penals; quan hi hagi motius suficients per creure la seva culpabilitat; quan concorri com a mínim risc de fuga, de destrucció, alteració o ocultació de proves, o d'atac als béns jurídics de la víctima; i quan es prevegi que hi pugui haver reiteració delictiva. És aquest darrer argument el que es va fer servir principalment per privar de llibertat l'Isma i el Dani, i també el Javi i la Laura, basant-se en simples conjectures. I el risc de fuga, motiu principal de la presó preventiva de l'Andreu i en Rubén, els nostres veïns, sembla realment irrisori. En el cas dels anteriors empresonats, ni les cartes d'amics, de la universitat ni els

LLIBERTAT RUBÉN I ANDREU!

Són presos perquè han lluitat per totes. Lluitem totes perquè siguin lliures.

vincles familiars van ser suficients per provar l'arrelament de les detingudes al nostre país; esperem poder fer-ho en aquesta ocasió.

En el procés penal el més rellevant és la defensa de les garanties de l'acusat, ja que, entre d'altres coses, s'ha de respectar el principi de presumpció d'innocència. Decretar presó provisional suposa una estigmatització per a la persona imputada que difícilment pot ser compensada en cas que sigui innocent. I és que ni tan sols han estat jutjades! No s'està utilitzant l'última ràtio, i s'està vulnerant el principi de proporcionalitat

entre el dany comés i les mesures preses. Sembla clar que la presó provisional per als vaguistes és un càstig simbòlic, una advertència sobre la perillositat de participar en mobilitzacions socials. Es tracta de criminalitzar la resposta ciutadana en el marc de la reforma del Codi Penal. La politització de la justícia en contra dels més dèbils i la pèrdua de drets civils bàsics és un perill que no podem córrer, tal i com demostrarem sortint als carrers sense por. Llibertat per a totes les encausades de la vaga general 29M!

Manifest del Grup de suport d'Andreu i Rubén

Des del teixit associatiu del barri de Sants, format per associacions de veïns i veïnes, centres socials autogestionats, cooperatives de treball i consum, casals independentistes i ateneus llibertaris, equipaments culturals, entitats educatives, mitjans de comunicació i organitzacions polítiques i assemblees populars, volem manifestar el nostre recolzament, la nostra solidaritat i la nostra estima, als companys Andreu i Rubén,

injustament empresonats per haver participat en la vaga general del 29M.

Exigim la seva immediata posada en llibertat, i la retirada dels càrrecs per a ells i per al més del centenar de persones que, a dia d'avui, han estat encausades en motiu de la vaga.

Per a nosaltres, que formem part de la comunitat del barri que treballa dia a dia per millorar-lo i millorar les condicions de vida dels i les habitants, l'empresonament de l'Andreu i el Rubén ens causa un dolor profund. Són el millor de la nostra comunitat; són el futur; són nosaltres.

Un nosaltres ampli que està patint, a aquestes alçades i a les nostres esquenes, cinc anys ja de crisi econòmica: el robatori sistemàtic a la població per part de banquers i homes de negocis sense escrúpols. Estem patint la destrucció de l'Educació i la Sanitat públiques, la degradació continuada de condicions laborals i dels serveis socials.

Estem patint quotidianament, amb les retallades del Govern de CiU i el PP, la devastació generalitzada dels drets socials que tan havien costat aconseguir. Estem patint la submissió miserable de la classe política a una nova dictadura: la dictadura dels mercats.

Contra aquesta nova dictadura econòmica estem lluitant, i l'Andreu i en Rubén, els nostres germans de lluita, estant lluitant amb Nosaltres. Per aquests motius varem secundar la vaga del 29M, varem exercir el nostre dret a resistir-nos a la dictadura dels mercats, varem participar dels piquets del matí i de les manifestacions de la tarda. L'Andreu i en Rubén van participar en una mobilització que havíem decidit col·lectivament: empresonant-los a ells se'ns empresona a totes les que participarem a la vaga. I aquest és un atac intolerable cap a tota una comunitat que, de forma solidària i responsable, decideix lluitar per la seva vida.

A l'igual que ens resistim a la pèrdua dels drets econòmics i socials, ens oposam a la pèrdua de drets polítics. Criminalitzar els vaguistes, castigar les lluitadores, empresonar-les com han fet amb l'Andreu i en Rubén, suposa no només imposar la dictadura dels mercats, sinó acostar-se cap a la dictadura política. I el nostre barri, popular i compromès, ja va lluitar ahir contra la dictadura franquista. I ho farà avui per a evitar que es consolidi la dictadura dels neoliberals.

No deixarem impune la repressió als nostres germans de lluita. En fem responsable no només al Conseller d'Interior, sinó a tots els regidors de CiU i PP.

Fem una crida per, amb la mobilització social, fer caure el govern de CiU, per destructor dels drets socials i econòmics i de les llibertats polítiques.

Cartes

Contra la reforma laboral: organització

Jordi Soler

Davant l'allau de l'actual govern de dretes i de les patronals que han sepultat gran part dels drets adquirits de molts treballadors, que ens ha convertit a tots en molt més pobres i que ha decantat les lleis laborals en benefici del més fort, crec que hem de ser més intel·ligents i no cenyir-nos només a les manifestacions i vagues generals (que també, una, dues, quatre, les que fagi falta).

A més, crec que hem d'explorar altres accions, perfectament legals, que fagin mal al nostre enemic. Per exemple, exigir a les gestores dels nostres fons de pensions que no facin cap inversió en empreses amb males pràctiques laborals (ERE, acomiadaments, etc.) o crear sindicats d'accionistes amb els que treballadors poguem irrompre a les assemblees d'accionistes per posar colorits als directius, en denunciar sous estratosfèrics i blindats de personatges que reclamen "flexibilitat" per als altres, en exigir que els primers acomiadats en empreses en crisi siguin els directius, etc., i així fins on ens porti l'imaginació.

Anem a contractar on més els dolgui.

Envia'ns el teu escrit a laburxa@barrisants.org o a Can Vies (Jocs Florals, 42. BCN 08014).

Sants

Cop de puny sobre la taula de la comunitat educativa

Mestres, familiars, treballadores i estudiants des de l'escola bressol fins a la universitat s'uneixen en la jornada de vaga i la manifestació unitària per mostrar l'oposició a les mesures del ministre Wert i la consellera Rigau.

Pau Rodríguez
Sants

A les 12.30 h del dia 22 de maig, no hi faltava ningú, a la plaça Universitat de Barcelona. Hi havia milers d'estudiants, però també professors, personal administratiu i famílies senceres. Hi havia l'escola bressol i la de primària, els instituts i les universitats, les escoles de música públiques i les escoles oficials d'idiomes. Tota la comunitat educativa, la coneguda marea groga, va acudir a la cita —tant a Barcelona com a les principals ciutats de Catalunya—, conformant una estampa inèdita: la unitat en defensa de l'educació pública davant el context actual de retallades, tant si venen de Madrid —com és el cas de les darreres—, com si s'orquesten a la conselleria d'Ensenyament de la Generalitat. Des de la transició que no es recordava una jornada de vaga que involucrés tots els àmbits de l'educació pública.

Tres dies de vaga a les escoles bressol municipals

Les educadores i mestres s'oposen a les mesures que proposa la Generalitat

Ester Rams
Sants

El 26 d'abril una assemblea de mestres i educadores de les escoles bressol municipals va convocar 3 jornades de vaga, els dies 8, 9 i 10 de maig, per tal d'aturar les retallades planificades per la franja de 0 a 3 anys.

L'aturada va ser seguida per 43 escoles —de les 92 existents— i 3 espais familiars i van comptar amb el suport de nombroses AMPA, moltes famílies i

En números, el seguiment de la vaga va ser important però desigual, i va tenir especial incidència entre els estudiants, que massivament van decidir acollir-se a aquest dret de protesta. Entre el professorat de primària i secundària, el seguiment va ser inferior, però va arribar a l'55%, segons els sindicats —un 25% segons la Generalitat.

Les primeres notícies del dia, però, les van protagonitzar les universitats, i entre elles l'autònoma (UAB), que com és habitual en aquests casos es va avançar a la resta a l'hora de tallar carreteres —a les 7.30h interrompien el trànsit a l'AP-7 i la B-30— i a l'hora d'organitzar piquets. També a la UPF van aprofitar que comptaven amb una acampada al campus de la Ciutadella per començar les activitats ben aviat, i des dels campus de la UB a la Diagonal i a Mundet van baixar a mig matí sengles columnes de manifestants cap al centre de la ciutat, on va tenir lloc la manifestació principal. Més enllà del ball de xifres, la concentració va ser massiva, tant reivindicativa com festiva, i per donar una impressió del nombre de persones que hi havia, quan la capçalera de la manifestació arribava a la part baixa de Via Laietana, moltes persones encara no havien sortit de plaça Universitat.

La marea groga va inundar els carrers de Barcelona i, fins i tot, va eclipsar la presència dels principals sindicats del sector (FETE-UGT, US-TEC-STE, CCOO, ASPEPC...), que

més d'una cinquantena d'institucions i entitats. Concretament a Sants, 4 de les 5 escoles van secundar la vaga.

Aquestes propostes del Consorci d'Educació suposen, a més d'incrementar-se el preu de les taxes, també ho faran els infants per grup i les tres escoles bressol de nova creació seran gestionades per empreses privades. També es reduiran les jornades de les educadores de suport al migdia. Segons el col·lectiu de mestres, aquestes mesures suposen un canvi de model, en què l'ajuntament concep l'atenció a la petita infància com un problema assistencial i no educatiu, anant cap a un model de pàrking infantil.

El carrer Pelai va estar ple de gom a gom durant hores. Quan sortia l'últim bloc des de plaça Universitat, la capçalera feia una bona estona que ja havia arribat a plaça Sant Jaume. **ALBERT GARCIA**

avançaven a la capçalera de la manifestació i que es van veure desbordats ben aviat. Inclús Joan Carles Gallego i Josep Maria Álvarez, secretaris generals de CCOO i UGT a Catalunya respectivament, van abandonar la marxa just a l'alçada de la plaça Urquinaona.

Les principals pancartes i els lemes més corejats, sempre originals, van clamar sobretot contra la Generalitat per les retallades —«ai Rigau, que l'educació cau!»—, però també contra el ministeri d'Educació que dirigeix José Ignacio Wert, el qual ha reduït els seus pressupostos en 3.000 milions

d'euros, una rebaixa que es traduirà bàsicament en un augment de les hores lectives del professorat —amb els conseqüents acomiadaments d'alguns docents— i un increment del nombre d'alumnes per aula.

L'EDUCACIÓ PÚBLICA DE SANTS TAMBÉ PROTESTA

Com era d'esperar, Sants no s'ha mostrat indiferent a la defensa transversal de l'ensenyament. Sota el paraigua de la marea groga de Sants, membres els principals àmbits de l'educació públi-

ca al barri —des d'escoles bressol fins a instituts— han dut a terme diverses accions de protesta. El 23 de maig passat, just l'endemà de la vaga, desenes de persones es van congregar per fer una cassolada davant l'escola Miquel Bleach, sota el lema «Prou retallades a l'educació i a la classe treballadora», i van aprofitar la concentració per plantar-se una estona davant la seu del districte. En acabat, van fer una assemblea i van decidir convocar l'última cassolada del curs, que tindrà lloc el proper 6 de juny a les 17h a la plaça de Sants.

Dades

El ministeri escanya encara més l'educació

Des de l'any 2010, el pressupost d'Ensenyament, a càrrec de la conselleria d'Irene Rigau, s'ha vist reduït en 620 milions.

Això ha comportat les següents mesures d'ajustament: els professors han vist reduït el seu sou, com a mínim, en un 10%; de la bossa d'interrins; 6.800 han patit una retallada de la nòmina del 15%, i

de moment 500 han perdut la feina. L'any vinent el nombre d'alumnes creixerà en 15.000, i per fer-hi front el Govern ha decidit augmentar una hora lectiva als docents i s'han suprimit assignatures optatives.

Les subvencions a les escoles de música s'han reduït en un 50%, i les AMPA ja fa dos anys que no reben diners públics. A tot això, també hi ha el drama de les escoles bressol, a les quals la Generalitat pagarà la meitat del que pagava fa dos anys —fet que comportarà una

considerable pujada de taxes.

En aquest clima convuls, ara s'hi sumen els ajustos del ministeri: un 20% més d'alumnes per aula, un altre augment de les hores lectives per part dels docents, i un dràstic augment de les taxes universitàries, que costaran un 66% més.

El sector educatiu juntament amb el sanitari, dos camps puntals pel desenvolupament de qualsevol societat, es troben com els àmbits públics més afectats per part de les mesures del govern.

Sants

A PEU DE CARRER

Els draps bruts de Mercadona

Eledu

Les vendes de Mercadona van augmentar l'any passat en 17.831 milions d'euros, un 8% més que en el 2010 i 531 milions més del previst.

Tot i això, l'empresa no té prou amb acomiadar les seves treballadores per estar embarassades o patir un infart (a banda d'altres acomiadaments improcedents en els que s'ha donat la raó a les treballadores afectades), sinó que també es dedica a denunciar i portar a judici a les persones que no poden pagar els seus productes. Fa un parell de mesos van condemnar a dos persones grans a quatre dies d'arrest domiciliari per haver substret una llauna d'anxoves per valor d'un euro.

No són els únics. El mes passat vaig ser enxampat per endur-me sense pagar unes rajoles de xocolata i un pot de mel, valorats en 14€, al Mercadona de l'Espanya Industrial. Després d'haver anat a judici, se'm va condemnar a pagar una multa de 90€ (o 15 dies de presó en el cas de no pagar), o sigui un càstig perquè no ho torni a fer. No és que no pugui pagar els 14 €, és que no em dona la gana de donar els meus diners al pocavergonya del Juan Roig, que s'embutxaca aquesta milionada a costa de tractar com a ramat a les seves treballadores.

Però aquesta no es l'única barbaritat que s'ha produït al barri per part de Mercadona. A banda d'un seguit de denúncies a la policia per casos de furt en els últims mesos, el 12 de maig un veí va ser reduït, tirant-lo a terra, i agafat del coll per part dels empleats del Mercadona de Badal per negar-se a donar un carro del super que ell havia portat des de casa i que ni tan sols havia entrat a l'establiment.

Des d'aquí volem denunciar les pràctiques que realitza aquesta empresa que tant es jacta de que les seves empleades tenen unes condicions laborals exemplars i l'únic que fa es mirar la seva butxaca.

Sants, 137: un veïnat unit per defensar el seu dret a un habitatge digne

El veïnat de l'edifici del carrer Sants, 137 s'enfronta a l'ofensiva de la propietat per rescindir els contractes de lloguer indefinits i de renta moderada, al·legant que l'immoble es troba en "ruïna econòmica".

Maria Álvarez
Sants

La propietat, Martí Unanué S.L., defensa que els costos de les reparacions de l'immoble són superiors al 50% del valor de reposició, és a dir, el valor dels habitatges exclòs el solar, motiu segons la llei de rescissió contractual.

En el procés judicial, els inquilins van demostrar que la propietat havia deixat degradar la finca i que la seva demanda no obeeïa a una raó de necessitat econòmica (no poder fer front al cost de manteniment de la finca), sinó

a la voluntat de forçar l'expulsió dels "llogaters no rentables". Igualment, van aportar dictàmens de diferents arquitectes que recolzaven el fet de que les obres no costaven el que insinuava la propietat de manera intencionadament exagerada i que ells havien millorat i mantingut amb cura els pisos durant tots aquests anys, fet que havia de ser valorat.

El tarannà de la propietat també es reflexa en el tipus d'advocats que els representa, el despatx d'advocats Puig i Fontanals, que entre altres casos, defensa en Millet en un dels seus assumptes judicials, i publicita al seu web corporatiu l'ús del procediment de ruïna econòmica com a via legal per a «alliberar l'edifici d'arrendataris sotmesos a pròrroga forçosa, indefinits, (...) amb la conseqüent revalorització del patrimoni immobiliari congelat». Igualment, durant el procediment han intentat jugar brut, per exemple incorporant documents fora de termini, que

insinuaven la necessitat de reforçar les bigues de tota la finca per apujar els costos.

El juny de 2010, la sentència del Jutjat de primera instància 21 va donar la raó al veïnat, però malauradament no va imposar les costes judicials a la propietat. Aquesta, va respondre amb un recurs d'apel·lació davant de l'Audiència Provincial de Barcelona, que al mes de març de 2012 va pronunciar-se també en favor dels inquilins. La propietat, però, ha presentat un recurs de cassació davant del Tribunal Suprem, en el que al·lega que les diferents audiències provincials de l'Estat espanyol són contradictòries en la metodologia que s'ha d'aplicar per a calcular el valor dels pisos llogats (valor de reposició) i poder determinar així si el cost de les obres en superen el 50%, llindar de la rescissió contractual.

Aquest recurs apel·la al Tribunal Suprem per a que es posi al respecte. En cas de ser admès a tràmit, i en

cas d'assumir la postura de la propietat, significaria que per calcular el valor de reposició dels habitatges llogats no s'hauria de tenir en compte les reformes i millores efectuades pel veïnat i, per tant, esdevindria encara més difícil defensar la supervivència dels contractes de lloguer.

Si el Tribunal Suprem acull, doncs, la postura de la propietat, aquesta esdevindrà d'aplicació obligatòria per tot el territori estatal, consolidant un procediment judicial que serveix massa sovint per maquillar l'assetjament immobiliari i l'ús fraudulent de la llei per expulsar el veïnat. Per aquest motiu, els llogaters, junt amb la seva advocada Laia Serra, s'esmercen per a què no prosperi aquell enverinat recurs i per defensar fins al final el seu dret a un habitatge digne. Compten amb el suport de l'Assemblea de Barri de Sants, el Centre Social de Sants i moltes altres entitats del barri i de fora, com la Plataforma d'Afectats per la Hipoteca.

Sants celebra un any d'autogestió eficaç a Can Batlló

El veïnat de totes les generacions ha participat de la rehabilitació de la nau. JORDI SOLÉ

El Bloc11 del veïnat comparteix i solidaritza recursos vers serveis socials.

Assemblea General de Can Batlló
La Bordeta

Durant l'any posterior a l'11 de juny de 2011, una petita part de Can Batlló ha esmerdat l'especulació, abandonat el hermetisme i silenci que regnava massa temps a la que és la reserva d'equipaments de la Bordeta.

Amb el Bloc 1 de magatzem i el Bloc 11 d'acció, vuit comissions assembleàries han madurat un model autogestionat democràtic, transparent i inclusiu. L'oferta d'activitats és cada mes més freqüent, organitzada des de dins, i per diversos col·lectius santsencs, com esplais, joves arquitectes i dissenyadors, artistes, cooperatives, i el 15M.

Aquesta vida, horitzontal i alhora transversal, fa que el tic-tac bategui dins l'ànima de Can Batlló i de Sants. El compromís de l'ajuntament i l'immobiliària Gaudir per obrir ja tota la porta gran del carrer Constitució a diari de 12 a 21h és l'èxit d'una autogestió veïnal assertiva des de fora i des de dins.

El 16 i 17 de juny, Sants gaudirà amb una cercavila, una ruta pel recinte i el Bloc11, un dinar popular, i activitats per a tothom.

El veïnat de tres generacions ha rehabilitat eternament una nau industrial. L'ha convertit en un espai d'encontre; en l'auditori per arts escèniques, audiovisuals i fòrums; en l'amplada biblioteca amb zona infantil, de lectura, estudi i diàleg, i amb espais per la canalla, cursos d'informàtica, cinema, rocòdrom i tallers d'arts plàstiques.

Sants continua amb la realitat tangible i intangible de Can Batlló; de tots, entre tots, i per a tots.

TETERIA MALEA

Novetats:
Botiga Ecològica
Teteria
Rebosteria Casolana

Horaris:
de dimarts a dissabte
de 10 a 14 i de 16 a 22
diumenge de 16 a 22
dilluns tancat

c/Riego 16, Sants, BCN
93.331.29.30
teteria-malea.blogspot.com

Taverna

la nau

- carrer Vallespir, 23 - Sants -

EL TEU DENTISTA
DEL BARRI

Dr. Marçal
Solanas i
Esquerra

ODONTÒLEG Col. num. 2325

Carrer d'Obiznelles, 96, 1r.
08014 BARCELONA

Tel. 93.332.04.19

mail: msolanasdentista@infomed.es

la Ciutat Invisible

Cooperativa Autogestionària

COMUNICACIÓ GRÀFICA
Et sents invisible? Nosaltres t'ajudem...

LLIBRERIA CRÍTICA
Més que una llibreria al cor del barri...

RECERCA & INTERVENCIÓ
La memòria de l'habitatge, les propostes pel demà...

www.lacitatinvisible.coop
c/ RIEGO 35 08035 (BCN) 93 298 99 47

CASTELLERS

SANTS

c/Comtes de Bell-lloc, 39 www.borinots.cat

Presó preventiva per a dos joves vaguistes de Sants

El 28 de maig va començar amb 5 detencions, seguint amb la detenció de 4 vaguistes més l'endemà. Entre les persones detingudes hi ha tres joves de Sants.

Albert Ricart i Sanjuan
Sants

El 28 de maig van ser detinguts els veïns del barri Rubén M., membre del CSA Can Vies, de l'Assemblea de Barri de Sants i del Col·lectiu Negres Tempestes i Jorge M., periodista a mitjans alternatius. El primer va ser detingut al migdia quan anava a comprar, el segon va ser detingut al seu lloc de treball per agents de paisà simulant ser amics seus. Andreu C., membre de Maulets, del Casal Popular Panxampla de Tortosa i del CSA Can Vies, va ser detingut el 29 de maig al matí, 3 agents de paisà es van presentar al domicili, on passava la nit amb la seva parella i alguns amics, va ser emmanillat al carrer i introduït en un vehicle. Tots tres van estar a la

comissaria de les Corts, fins passar a disposició judicial l'endemà.

La magistrada d'instrucció 31, passades les 10 de la nit va decretar presó preventiva per dos dels vaguistes del barri de Sants, Andreu i Rubén, acusats de cinc càrrecs, ja que el de pertinença a organització criminal va quedar desestimada per a tots els detinguts. Els altres tres van quedar en llibertat amb càrrecs, sense fiança: Jorge M., també de Sants, Jordi A. i Nacho, del SEPC i la CAJEI de Sant Andreu. A Reus un detingut va quedar en llibertat amb càrrecs. Els dos vaguistes en preventiva van passar 2 nits a la presó Model de Barcelona, al mòdul d'ingressos. L'1 de juny al matí van ser traslladats a la presó de Brians I, al mòdul d'ingressos.

L'Assemblea del Barri de Sants va exigir la posada en llibertat d'en Rubén i l'Andreu i va fer una crida a la solidaritat amb els vaguistes presos en una roda de premsa a Sants el 2 de juny amb el suport de diversos col·lectius del barri i d'arreu del territori. Aquesta demanda ha estat recolzada per la Plataforma en Defensa de l'Ebre, Maulets, Endavant, SEPC, CUP, PCC, Alerta Soli-

dària, Rereguarda en Moviment, assemblees del 15M. Arreu del territori s'han realitzat diferents actes de suport amb els dos joves de Sants.

El 3 de juny a les 12 del matí es va fer una manifestació, convocada per l'ABS amb el recolzament de diversos col·lectius i organitzacions d'arreu, que va aplegar un miler de persones. La manifestació va recórrer els carrers del barri de Sants, començant a la plaça Joan Peiró, seguint pel passeig de Sant Antoni, fins arribar a plaça de Sants, on la mare de Rodrigo Lanza, va llegir un comunicat on denunciava la retirada del permís per sortir de la presó per treballar, seguint per carretera de Sants direcció el districte de Sants-Montjuïc. Al districte es va llegir el comunicat en solidaritat. El recorregut va seguir, fins arribar al carrer Hostafrancs a l'alçada de la seu local de CiU, on es van enganxar a la porta, adhesius amb els lemes «Prou retallades, prou repressió» i «Andreu i Rubén llibertat», al terra s'hi va fer una pintada amb aquest últim lema, senyalant els culpables. La manifestació va ser desconvocada.

Centre Social de Sants, 40 anys de vida i de lluites

40 anys no són res en la vida dels pobles. En la vida dels barris ja és quelcom més rellevant. Però en la vida de les entitats representa tota una eternitat.

Jordi Soler
Sants

Només cal veure les imatges dels primers anys i comparar-les amb les darreres. Unes en blanc i negre i fent olor a líquids de revelat, i les altres en color, en moviment i amb escalfor encara d'ordinador. Però, segurament, el més rellevant per a una entitat que forma part dels moviments socials és el seu

currículum històric. Un pot acumular molts anys fent només ganxet (amb tots els respectes) o acumular-los sobrevivint batalla rera batalla per millorar un barri.

No massa entitats del nostre barri poden ensenyar el "carnet militant" del Centre Social de Sants. Entitat a qui fins i tot els seus enemics, reconeixen i respecten. Per alguna cosa serà.

Però ja centrant-nos en els actes de celebració de l'aniversari, que van desenvolupar-se a primers de maig, destacarem les dues taules rodones que precisament parlaven de passat, present i futur tant dels moviments socials a Sants, com a la ciutat i al país. Ponents rellevants van introduir els temes i van donar peu a abrandades intervencions del públic que reclamava quelcom que podríem parafrasejar en un "Poble de

Sants posa't a caminar". L'exposició fotogràfica que abastava tots els anys de vida del Centre va acabar convertint-se en una petita perla que explica, i explicarà als fills i als nostres néts, que les coses mai han estat regalades. Als barris obrers tot ens costa molt d'aconseguir. Per això cal serrar les dents i empènyer endavant tots els dies.

Finalment, el multitudinari sopar a Cotxeres del dia 11. Més de 200 persones apuntades i un centenar més d'afegides van veure un emocionant espectacle "non stop" on la Núria Feliu va desplegar tota la seva capacitat de convocatòria (gràcies Núria). La festa va acabar amb la recollida col·lectiva de cadires i deixalles, i a dormir d'hora ja que l'endemà, el 12 de maig, era un altre dels "dissabtes rojos" de treball col·lectiu a Can Batlló i calia matinar.

El CSA Can Vies celebra el seu 15è aniversari

VÍCTOR OBREGÓN

El Centre Social Autogestionat Can Vies ha celebrat aquest maig el seu 15è aniversari amb activitats que han anat des del tradicional cercaquints a sopadors, concerts i xerrades. Als actes hi han participat moltes persones i col·lectius que durant tots aquests anys han omplert d'activitats el centre social.

Pa'Ciència la nostra

AGUS GIRALT

El programa de ràdio "Pa'ciència la nostra" de Sants 3 Ràdio ha guanyat el premi Ràdio Associació de Catalunya 2012. "Pa'ciència la nostra" és un programa de divulgació científica entretingut i carregat d'humor que des de fa quatre anys condueixen Màrius Belles i Daniel Arbós. Actualment, aquest programa, que es fa als estudis de la cadena de Sants ja el repeteixen a més d'una desena d'emissores locals.

45 anys educant en valors

L'Esplai Sant Medir ha celebrat durant el mes de maig el seu 45è aniversari amb un sopar de retrobament, passis de vídeo, concerts i moltes altres activitats. Des de fa 45 anys, infants i joves del barri Sants-Bordeta d'entre 6 i 17 anys conviuen i comparteixen els dissabtes a la tarda, i alhora gaudeixen d'una educació basada en valors com la convivència, el respecte, la solidaritat, el companyerisme, etc. L'objectiu: gaudir d'activitats lúdiques mentre es treballa el compromís amb l'entorn social i ambiental.

ALIRO DECOR S.C.P.

Sostres de Pladur, escaiola i alumini
Motllures decoratives, enguixats
Aïllaments tèrmics, acústics i ignífucs
Mobles a mida de guix i pladur
Reformes en general

CiMoianès, 48. 08014 Barcelona
Tel./fax 93 431 53 21
www.aurodecor.com
info@aurodecor.com

Peluqueria Lliure

DEMANEU HORA

Plaça D'Osca 7-11 Local 4
08014 BARCELONA
Tel. 93 298 83 35

ESPAI OBERT

Nou horari: de dilluns a divendres de 18 a 22 h

Ajuda'ns a consolidar econòmicament el projecte: necessitem més socis i sòcies per fer front a les nombroses despeses mensuals!

Contacta amb nosaltres o passa't pel local!

> Col·lectius: Ecòtera, Contra-Infos, Biogràfic, Polèmica, Ateneu Llibertari del Poble Sec, Ràdio Sants Ona Lliure, Cooperativa de consum crític.
> La coordinadora es reuneix els dimarts a les 20 h
C/ Violant d'Hongria, 71, 11 pis, Sants, BCN

FO BAR

Cafes + Tes
Bieres + Copes
Amanides + Tapas + Entrepans
El Barca en pantalla gegant
Exposicions + Terrassa

Plaça Osca, 12 - 08014 Barcelona
T. 691 55 65 22 + www.fo-bar.com

ROIG OLLE

"PEIXOS NOLLA"

Mercat de Sants,
parades 301 a 306 i 340 a 341

Tel: 93-339-55-57
SANTS

Parèntesi

LLIBRE

Línia groga, un batec sota la ciutat

RAFAEL CASAS, 2012
Gràcies a les noves tecnologies publicar ja no és un privilegi i cada cop són més els que s'animen a fer el pas. En molts casos es tracta de gent que ha començat en el món dels blocs i que finalment decideix autoeditar els seus llibres. Escriptors no professionals que s'encarreguen de totes les passes necessàries per tenir un llibre a les mans, començant per l'escriptura, passant per la maquetació i, finalment, encarregant-se de la distribució comercial per comerç. Tot fet pel simple plaer d'escriure i compartir les idees amb la gent.

Línia groga, un batec sota la ciutat és un exemple reeixit d'autoedició. Escrit per Rafael Casas, escriptor i mestre de Sants, aquest és un llibre de contes format per 24 capítols amb un fil conductor, la línia quatre del metro de Barcelona, les seves parades i la gent que es mou per elles: treballadors, estudiants, guiris, avis o carteristes. Situacions quotidianes i situacions imaginàries s'alternen en uns paisatges on realment de vegades sembla que qualsevol cosa sigui possible i que a tots els que ens desplaçem per la ciutat en metro ens re-

sulta absolutament familiar. Aquest llibre recull relats curts molt diversos. Històries que de vegades resulten d'una claredat diàfana i que d'altres vegades, en canvi, resulten més complexes i subtils. Uns contes que conviden als lectors a imaginar i a treure conclusions sobre les històries però que a la vegada també són una picada d'ullet als que imaginem les seves pròpies històries en els aproximadament dos minuts que triga el metro en arribar d'una parada a l'altra.

Agus Giralt

MÚSICA

Esperant la fi del món

L'ABDOMINABLE GALLINA NAUSEABUNDA, MÚSICA GLOBAL, 2012
Darrera L'abdominable gallina nauseabunda s'amaga, com no podia ser d'una altra manera, un artista. Un artista que canta, compon, escriu, toca la guitarra i té la imaginació suficient com per crear un personatge com el que ara presenta en aquest primer disc oficial. Ell mateix ho defineix com el fruit d'un procés irreal entre l'esquizofrènia musical i la megalomania personal. Parlem de Pep Rius, que ja vam entrevistar a LA BURXA 144.

El mateix Pep explica que després d'escoltar un concert de Mark Eitzel va haver de fer una profunda reflexió de dos minuts sobre el panorama musical cantat en català. Després dels dos minuts d'intensitat cerebral va decidir que no entenia com, fins al moment, no hi havia cap personatge animal o vegetal que necessités expressar les mateixes animalades que ell sentia. No trobava referents que

el fessin sentir que hi havia més gent al món amb el seu punt de vista. Va ser a l'arribar a casa quan, després d'una nit d'insomni i intranquil·litat, es va despertar convertit en l'abdominable gallina nauseabunda.

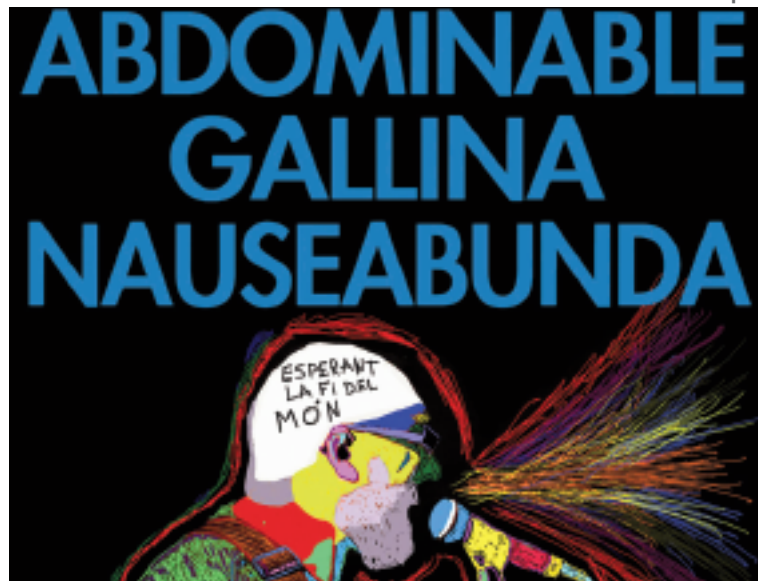
Les seves cançons són fruit del procés digestiu, lent i a vegades tortuós, d'algú que aspira a tot i no espera res. Amb un bon grapat de projectes paral·lels a les escoles, el músic de Sants ha vist complert una mena de somni o repte a l'hora publicar

aquest disc que li permet sentir-se des de Tom Waits fins a Bob Dylan sense sortir de casa.

En aquest cas, a *Esperant la fi del món*, en Pep Rius no està sol, ja fa mesos que surt de casa. En el disc hi trobem la col·laboració d'un vell de l'escena i company de viatge com és Valen Nieto, també guitarrista, i en directe s'afegeix la resta de cos de Raydibaum, la banda en la que milita Pep Rius i amb la que ha aconseguit fer-se un forat amb els seus

darrers treballs al panorama de la música pop-rock, o millor dit indie en català, amb el que això implica. Dan Foz al baix, Ricard Monné a la Bateria i Ramón Beltran al teclat, completen la formació en viu. Entre altres projectes on destaca la participació d'en Pep, no hem d'oblidar el grup de power-pop LaFrus o la seva incorporació com a guitarrista a la darrera etapa de la Companyia Elèctrica Dharma. Abans de la fi del món, val la pena escoltar aquest disc.

David Vázquez

BURXANT ELS BYTES

Geolocalització i privacitat

Des de l'aparició de Foursquare fa uns anys, una xarxa social on indiques on estàs i et dona punts, la geolocalització s'ha posat de moda en aquest tipus d'eina. Plataformes com Facebook, Twitter i Googleplus et donen l'opció de localitzar-te en

un mapa per dir: «Eh! que estic aquí».

Però no només aquestes eines socials ens localitzen. Apple fa uns mesos va reconèixer que hi havia un programa ocult als iPhone que registrava on anaves en tot moment, tot i que deia que aquesta informa-

ció no es compartia amb ningú.

Una cosa tant innocent com aquesta pot ser un problema greu en la privacitat i la seguretat. Posar que estàs en una llibreria o en un centre social, significa que no estàs a casa o indica per on et mous. Estem do-

nant informació privada a empreses que després poden vendre-la per fer publicitat o donar aquesta informació a les forces de seguretat, per exemple.

Amb la ràtzia repressiva que s'està vivint al barri s'ha de ser prudent. Però el problema no només està en els mòbils d'última generació.

Quan entrem al Google des de casa, aquest també localitza en quina zona vivim.

Tot això no vol dir que no s'hagin d'utilitzar aquestes eines, sinó que simplement s'han de tenir en compte i s'han d'usar amb responsabilitat.

Bernat Costa

La Burxa dona la benvinguda a n'Aitana!

Una nova jove combativa del barri

Enhorabona, Carme i Jordi!

Terra d'escudella
CUINA CATALANA ☆ WWW.TDK.CAT
C/PREMIA, 20 SANTS - BCN ☆ 93 422 16 13
MENÚ AL MIGDIA

Cada dia, un plat estrella

- dilluns, macarrons
- dimecres, fideus
- dimecres, llegum
- dijous, paella
- divendres, escudella

Obrim els dissabtes al migdia a partir del 21 d'abril

Productes pel cultiu d'exterior i interior

Punt de distribució d'esprais montana

Malabars, incensos i molt més

horaris de dilluns a dissabte
matins de 10:30h a 14h
tardes de 17h a 20:30h

l'hortel de Sants

Carrer Guadiana 30
horteldesants@hotmail.com TEL 937 448 422

RAS I CURT

«Per als oprimits l'Estat d'Excepció és la regla»

Walter Benjamin

LA CANÇÓ

Ofensiva

Mai no serem esclaus del poder
Mai no serem peces del poder,
No ens doblegaran,
No ens podran amagar,
No ens sotmetran,
Mai no ens podran mai més callar.

Saps que vindrem per tu,
Saps? S'apagaran els llums,
Sé que vindran per mi,
Sé que em buscaran de nit.
T'oferiran la pressió del dolor,
T'esperaran les preguntes de rigor,
T'amagaran sota els murs d'una presó,
Pero mai no ens podran mai més callar.

Inoiz ez gara izando poterearem morroi,
Inoiz ez gara izando poterearem preso,
Ez gaituzte makurtuko,
Ez gaituzte iskutatuko,
Ez gaituzte aspiratuko,
Baina inoiz ez gaituzte ixilouko.

Mai no ens faran gossos del ramat,
Mai no ens faran essers ensinistrats. Mai.

Kop

#LlibertatRubeniAndreu

RACÓ HISTÒRIC

Hostafrancs, escenari de la marginalitat de principis del segle XX

Ni Sants, ni Hostafrancs ni la Bordeta s'han prodigat gaire com a escenaris d'obres literàries. Es podria fer un llistat en el que apareixerien autors diversos, des de Jacint Laporta fins a Àngel Casas, sense dubte altres barris de la ciutat han aparegut molt més a les pàgines de la literatura catalana. La Barcelona antiga, encabuda dins de les muralles, o la nova ciutat de l'Eixample han fascinat més als escriptors que Sants, un poble agrícola que de cop va veure florir xemeneies arreu del seu territori i que es va convertir en l'extraradi de Barcelona.

Però caldria destacar un autor que si que va retratar part dels nostres barris, Juli Vallmitjana. Nas-

cut l'any 1873 a Gràcia, aquest escriptor modernista, creador de contes i de peces teatrals, es va mostrar fascinat per la marginalitat i va retratar la vida dels gitanoes en la seva obra. Motiu pel

qual Hostafrancs, un dels barris de la ciutat on la presència dels gitanoes sempre ha sigut important, va aparèixer sovint com a es-

cenari dels seus relats.

Al voltant d'aquest personatge hi ha hagut debats diversos, des dels que dubten de l'autenticitat de les expressions que a les seves obres utilit-

zen els gitanoes, sovint poc properes al caló, fins als que l'acusen de caure en els tòpics. Però en qualsevol cas crec que cal situar el

personatge en el seu moment, a principis del segle vint. És possible que les obres caiguin en tòpics i està clar que Vallmitjana parlava de coses que potser no podia conèixer tan bé com si ho narrés un escriptor gitano. Però crec que cal valorar el fet que Vallmitjana va donar als gitanoes un protagonisme que fins llavors no havien tingut mai. De fet aquestes obres sobre la marginalitat segurament van acabar marginant al mateix autor, que va quedar fora dels grans noms de la literatura del país.

Hostafrancs, separat de Sants i annexionat a Barcelona l'any 1839, va anar creixent des d'aquest moment en dos nuclis, Hostafrancs de dalt, que co-

rrespondria a la part de Poble Sec a tocar de plaça d'Espanya i Hostafrancs de baix, a banda i banda de la Creu Coberta. La presència dels gitanoes al barri ve lligada al fet que era un pas de carros de camí a Barcelona i a tres edificis construïts els darrers anys del segle XIX: el Mercat d'Hostafrancs (1888), l'Escorxador de la Vinyeta, (1891) i la plaça de les Arenes, (1900). Molta gent d'ètnia gitana es va instal·lar als voltants de la plaça del Sol, actual plaça Hereni, atrets al barri pel treball amb l'abundant tràfec de cavalleries que aquests edificis generaven.

Agus Giralt

FOGONS DE TEMPORADA

Soja, petita perla oriental

Aquesta lleguminosa d'origen asiàtic és font de proteïna, cobrint els requeriments d'aminoàcids essencials d'un adult, i de lípids, com els preuats insaturats omega 3. També conté fibra, vitamines i minerals: ho té tot!

Per això en el món occidental la soja últimament està a totes les boques, i mai més ben dit, perquè encara que no ho sabem ens en mengem contínuament, en trobem a molts embotits o altres productes carnis com

frankfurts o hamburgueses, a la xocolata, als gelats, a la llet i als iogurts i com a additiu en forma de lecitina de soja en molts altres productes alimentaris processats.

I quin és el problema de la soja doncs? Hem de saber que després del blat de moro és la més alta producció agrària als EEUU, fent bandera del monocultiu (per no parlar del transgènic) i arruïnant pagesos (a causa de l'excés de producció, dependència i baixada de preus) que en el seu moment varen

apostar per un d'aquests dos productes com a opció agrícola, dient adéu, potser sense saber-ho, a un antic sistema policultiu que donava riquesa i sostenibilitat a les seves terres.

Però jo no en volia parlar malament de la soja, volia reconèixer-li el mèrit ancestral, com a vestigi i puntal de la majoria de pobles orientals, sent arrel i motiu principal en l'alimentació i en la producció de molts productes fermentats, com la salsa o la pasta de soja, de consum transversal i majoritari al Japó, a Corea i a la Xina. Sense oblidar la soja quallada,

coneguda com a tofu o formatge oriental.

Com amb molts altres productes, la globalitat sovint espatlla l'excel·lència, però no per això la soja és dolenta. Potser el consumidor haurà de començar a ser més exigent, llegir-se les etiquetes dels productes que adquireix i preguntar-se què menja i com s'ha produït el que s'està menjant. Potser així deixarem de criminalitzar un ingredient pel mal ús que se n'ha fet i el podem consumir pels valors positius que pugui aportar a la nostra dieta o a la nostra pròpia consciència!

Trites de soja verda amb soja

INGREDIENTS

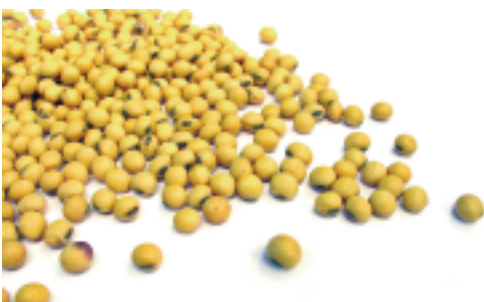
100 g de soja verda
1 dent d'all
1 ceba petita
50 g de soja germinada
10 ml de salsa de soja
3 cullerades de farina (de soja, de blat o de blat de moro)
50 g de carn de porc o vedella picada (opcional)

ELABORACIÓ

Una elaboració molt semblant al falafel libanès fet amb cigró. Poseu la soja en remull la nit anterior amb abundant aigua. El dia següent escorreu-la i tritureu-la amb una batedora o morter juntament amb l'all, la ceba, la soja germinada i la salsa de soja

fins que tingui una textura sorrenca, però no pastosa. Si hi voleu afegir carn picada la saltegeu prèviament a la paella i l'afegiu en aquest moment. Amb l'ajuda de la farina li acabeu de donar la textura adequada perquè sigui fàcilment modelable. Ara ja només falta que li doneu forma de trites rodones i planes i ho fregiu a la paella amb un bon raig d'oli. És boníssim i ho podeu acompanyar amb una ceba amanida amb salsa de soja, vinagre i aigua a parts iguals per refrescar. Ja ho veieu, soja amb soja, plat típic coreà, que aprofiti!

Núria May Masnou

No ens aturaran!

Llibertat Rubén i Andreu!

Aportacions econòmiques per la campanya: 2013 0018 51 201605817

En moviment

EL RACÓ DEL CASAL

Creant espais, vertebrant el país

Casal Independentista de Sants

Dissabte 20 al matí, la delegació del Casal Independentista de Sants "Jaume Compte", matinem i marxem cap a Vilanova i la Geltrú a la 2a Trobada de Casals i Ateneus dels Països Catalans.

Després de sumar-nos a la campanya #NoVullPagar, arribem a Vilanova a quarts d'onze. Després d'acreditar-nos, participem de l'esmorzar que des de l'Ateneu Vilanoví ens han preparat.

Tot esmorzant, comencen arribar les delegacions fins arribar a una quarantena de casals i ateneus d'arreu del país (n'hi ha de Perpinyà, de Beniarriés o de Palma).

Comencen els tallers que es duran a terme durant al matí i la delegació santsenca participem en el d'assessorament legal i el de programació cultural. Els altres dos versaven sobre la solidaritat internacional i les vies de finançament.

Després, es va dur a terme una petita assemblea plenària on es van repassar les tasques fetes i les pendents acordades a la trobada de l'any anterior a Sabadell, es va acordar dur-les a terme i es van presentar dues candidatures a assumir la 3a trobada, Igualada i Benimaclet.

Amb l'assemblea acabada, vam passar al dinar amb la participació de més de dues-centes persones. Després de la sobretaula es van dur a terme una altra tanda de tallers sobre economia alternativa, mitjans de contrainformació i incidència política dels casals i ateneus. Posteriorment, vam poder presenciar un acte internacionalista amb presència basca, italiana i kurda.

Es va tornar a fer una assemblea plenària on es va decidir fer la trobada de 2013 a Benimaclet, es va crear una comissió per fer seguiment de l'execució dels acords presos i es va acordar un manifest conjunt que ens havien presentat a l'assemblea del matí.

15M: un any després

Manifestació organitzada en motiu de l'aniversari del moviment 15M. ARXIU

El dissabte 12 de maig, el moviment 15M va carregar les piles amb una manifestació multitudinària pel centre de Barcelona, un any després de l'inici del moviment que va ocupar la plaça Catalunya amb una acampada, molta indignació i noves propostes de transformació social.

Israel Saeta
Assemblea Indignada de Sants

En el marc d'un context d'aprofundiment de les polítiques neoliberals de retallades socials i de rescats als bancs, que generen encara més desigualtats socials, els motius per mobilitzar-se continuen. Des del 15M n'han volgut destacar cinc: ni un euro més per rescatar els bancs; educació i sanitat públiques i de qualitat; no a la precarietat ni a la reforma laboral; per un habitatge digne i garantit i per la renda bàsica.

A Barcelona la manifestació va co-

mençar amb columnes que van sortir de diferents barris i pobles i que es van desplaçar fins al centre de la ciutat. Van voler mostrar així que el moviment 15M ha estat viu aquest darrer any a les diferents assemblees de barri.

La manifestació va acabar a la plaça Catalunya, on es va dur a terme una acampada de tres dies i es va debatre entorn de diferents eixos per convertir les reivindicacions del moviment en realitats. L'objectiu és fer un pas de la indignació a la construcció d'alternatives basades en l'autogestió, la democràcia directa, l'empoderament comunitari i el suport mutu. El 15 de maig, data de commemoració de l'aniversari, la protesta es va traslladar davant de diferents seus bancàries, per assenyalar el poder financer com a culpable de la crisi.

ASSEMBLEA INDIGNADA DE SANTS

Fa ja més d'un any del naixement de l'Assemblea Indignada de Sants. Una assemblea que va començar amb una acampada a la plaça de Sants quasi simultània amb la del 15M de plaça Catalunya i que és una prova de l'alta implicació dels moviments socials al barri.

d'ajustament s'amorteix a les llars, etc.

Passat un any, però, continuem exigint la incorporació de les nostres demandes com a eix constitutiu del moviment. A més, reclamem que el feminisme sigui integrat a nivell metodològic: la cura, la reflexió sobre les relacions de poder i les jerarquies internes, el ritme... I seguim, amb les piles carregades per afrontar un nou any.

El temps no ha passat ni molt menys en va: al llarg de tot aquest any l'assemblea ha experimentat un procés natural de transformació i consolidació en multitud de sentits. Per exemple, agafant unes dinàmiques i freqüència adequades a les reunions, que van passar de ser diàries a setmanals — amb reunions temàtiques de tant en tant. Si bé l'assistència a les assemblees ha estat desigual al llarg del any — augmentant significativament en tornar a fer les assemblees a les places després de l'hivern, o l'aniversari 12m15m— el grup de gent que participa més activament s'ha anat estabilitzant, creant esperit de grup, bon clima de confiança i capacitat de treball. Així mateix, moltes comissions han evolucionat fins adquirir certa autonomia, com són els casos de les de laboral, habitatge, la Universitat Indignada o la de difusió i comunicació.

És molt important valorar la connexió i col·laboració amb altres assemblees, col·lectius i grups de treball transversals. Des de la participació a l'Espai de Coordinació de barris de Barcelona a punts de trobada per anar juntes amb altres barris a manifestacions, passant per la Coordinadora Laboral i de Suport Mutu —on la comissió laboral de Sants participa activament—, l'Assemblea Groga, que coordina la lluita per una educació de qualitat i organitza cassolades davant les escoles; o les Feministes Indignades, amb qui Sants va participar a la cadena humana pel dret a decidir sobre el propi cos el 10 de març amb una pancarta de 10 metres, entre molts altres.

CONNECTANT EL MOVIMENT A SANTS

Molta gent de l'Assemblea Indignada de Sants participa activament en les reunions i activitats d'aquests col·lec-

tius, afavorint una connexió més directa.

La presència d'espais relacionats amb els moviments socials al barri també ha estat d'una ajuda incalculable: Can Vies, l'Espai Obert, Can Batlló, l'Ateneu Llibertari, el Centre Social de Sants i La Ciutat Invisible han estat l'escenari d'assemblees quan plouia o feia massa fred, a més a més de xerrades, debats, sopadors i festetes.

UN ANY D'ACTIVISME I ORGANITZACIÓ

Cal destacar l'activitat de la Comissió Laboral, que durant tots aquests mesos ha establert relacions amb els i les treballadores de multitud de centres de feina propers, defensant els drets de les treballadores allà on ha estat necessari. Entre altres, les concentracions a Caprabo per a denunciar l'acomodament de treballadores implicades en la lluita sindical o els piquets a Qualytel i altres llocs de feina durant la darrera vaga general.

Durant els mesos d'octubre i novembre la Universitat Indignada de Sants va organitzar fins a 11 xerrades i debats amb temes com la llei electoral, la democràcia directa, el funcionament de la borsa, el cooperativisme o la manipulació als mitjans de comunicació.

Al novembre, es va reapropiar un edifici al barri d'Hostafrancs, propietat d'una immobiliària, que portava anys buit per destinar-lo a l'allotjament de persones desnonades, seguint l'exemple de l'edifici 150 a Nou Barris. Encara que l'edifici, batejat com Habitatge 18N, va acabar sent desallotjat pels Mossos d'Esquadra, la lluita pel dret a un habitatge digne no es va aturar. La Comissió d'Habitatge va celebrar el 25 de febrer una trobada d'afectats i afectades pel problema de l'habitatge a Can Batlló.

Feministes Indignades: 1 any juntes

Sílvia Alberich
Sants

Ja fa un any de l'explosió col·lectiva contra aquest sistema social i econòmic generador de desigualtat i precarietat que ens va portar a les places. Ara fem balanç d'allò viscut, de les fites assolides, de les dificultats, dels reptes pendents.

Les Feministes Indignades hem aportat la visió de gènere al moviment 15M: evidenciar la incompatibilitat entre la lògica d'acumulació de capital i la de sosteniment de la vida, assenyalar com les diferències (de gènere, d'ètnia, etc.) s'utilitzen per justificar la desigualtat social, denunciar l'impacte de la crisi en les dones, recordar que l'efecte de les mesures

Protestes davant els edificis de la Caixa a l'avinguda Diagonal. ARXIU

LA BORDETA
MON AMOUR

Construir nous espais

Comissió de Veïns de la Bordeta

Hem deixat enrere el 40 aniversari del Centre Social de Sants i caminem de pressa cap al primer del Bloc 11 de Can Batlló (l'11 de juny).

Sovint en aquesta columna parlem de reivindicacions i protestes, de lluites i de mobilitzacions. Sense deixar el to ni baixar la guàrdia avui parlem de la vesant constructiva que ha de córrer paral·lela a la de protesta. Ens calen espais on assajar el nou món que portem a dins. Més horitzontal, més just, més solidari i també, per què no, més eficient.

El Noi del Sucre, farà un segle, va exposar el concepte de Societat Paral·lela que consistia a crear un seguit d'escoles, d'ateneus, de cooperatives que aportessin als obrers tot allò que la societat "formal" els negava: un ensenyament lliure, llocs on reunir-se i forjar complicitats i espais on concretar l'ajuda mútua tant en consum com en treball.

Una societat simultània a la dels poderosos on es pogués demostrar que una altra manera de fer, que un altre món és possible. Un món que quan es tasta fa molt difícil tornar a situacions d'injustícia i opressió. I que aspirem a que un bon dia, d'una grapada substitueixi l'altre.

A Can Batlló, al Bloc 11 estem construint justament això: un nou model de relacions sense jerarquies, ni delegacions, ni representants, amb aquella dolç i càlid batibull que haurem d'anar convertint en eficiència i activitat.

El proper mes de juny posarem en marxa, de nou, la Biblioteca Popular Josep Pons, paralitzada uns mesos per canvi d'ubicació i ampliació d'espais. Després aniran en cascada l'obertura d'un nou espai de lectura i debat, un espai d'encontre amb bar, una arrencada definitiva de l'auditori. I el fet d'anar construint espais permetrà que moltes de les altres comissions o activitats vinculades al projecte de Can Batlló comencin la seva activitat ja d'una manera formal i organitzada.

Això haurà de ser simultani amb l'obertura definitiva de la porta d'accés al recinte i, tal vegada, de la creació d'un gran espai lliure davant del Bloc 11 connectat amb tot el barri.

Construirem poder popular creant espais lliures i alhora eficients.

La banca en el punt de mira

Els abusos de la banca, i la complicitat dels governs, han fet que durant el mes de maig la indignació s'adreci de forma molt contundent cap a un dels grans culpables de la crisi: les entitats financeres, que acumulen guanys mentre socialitzen les pèrdues.

Gemma Parera

Una de les grans accions de denúncia del poder financer ha estat la casseroлада permanent, des del 15 de maig, data de commemoració del primer aniversari del 15M.

OCCUPY MORDOR, ATAC AL PODER FINANCER

Davant les torres de la Caixa a l'avinguda Diagonal, anomenades popularment Mordor, a la protesta s'hi han sumat molts vehicles que han fet sonar els seus clàxons, i que han convertit aquest tram de la Diagonal en un "pitòdrom".

Les cassolades han desafiat l'ampli dispositiu policial i l'esforç silenciador de la Caixa, que ha amenaçat els mitjans de comunicació amb retirar la publicitat, en funció de la informació que donessin d'aquestes mobilitzacions.

L'acció ha denunciat la Caixa, el seu consell d'administració i el seu president, Isidre Fainé, com a «culpables d'estafa i robatori de gairebé 5 milions d'euros a través de l'engany de les preferents a més de 180.000 clients; d'espoli als pobles de Llatinoamèrica i de greus impactes medioambientals, a través de les empreses participades (Gas Natural-Fenosa,

Repsol, etc.); de deixar milers de famílies al carrer i endeutades de per vida; de beneficiar-se del negoci de l'armament; d'aprofitar-se i impulsar la privatització de l'aigua a través d'Agbar; i de finançar il·legalment els partits polítics, fet que ha convertit la classe política dirigent en un poder econòmic i polític elitista, que només es preocupa de garantir els beneficis de l'1%».

S'ha assenyalat que Caixabank no és un cas aïllat d'aquests abusos, sinó un exemple de l'actuació de tots els bancs. Així, el rescat de Bankia suposa una injecció pública de 19.000 milions d'euros, una xifra que gairebé multiplica per cinc el pressupost del Ministeri de Sanitat per al 2012 i que representa dues vegades la quantitat retallada a Sanitat i Educació. L'estat rescata així una entitat financera (com ha fet amb moltes altres, per un valor total de 110.000 milions d'euros), que ha acumulat grans beneficis amb la bombolla immobiliària i té importants inversions en la indústria militar (162 milions d'euros), després del BBVA (1.800 milions d'euros) i del Banc Santander (1.000 milions d'euros).

Les "caixolades" han estat també un espai de reflexió i de debat amb assemblees diàries i xerrades, entre d'altres, sobre la importància de la desobediència civil a les lleis injustes, com les mobilitzacions per aturar els desnonaments o la insubmissió fiscal, i la construcció d'alternatives a la banca convencional, com són Coop57 i CASX, cooperatives financeres basades en l'autogestió, la presa de decisions assembleària, la transparència i el finançament de projectes amb contingut social.

Així mateix el 27 de maig, dia de la Marató per la pobresa de TV3, l'edifici de La Caixa va ser l'escenari de la

Marató per la Justícia, on van confluïr diverses xerrades per denunciar el cinisme de pretendre resoldre amb caritat el que és resultat de la dinàmica estructural del capitalisme. També es va denunciar les retallades socials del govern que van promoure la Marató i

la hipocresia d'empreses com la Caixa, Abertis, Movistar o Gas Natural, que tenen grans beneficis i la seu a paradisos fiscals.

Més informació a: <http://labancaesmordor.ourproject.org/>

Iniciativa Legislativa Popular per a la dació en pagament i el dret a l'habitatge

La banca ha estat una de les grans beneficiades de l'especulació immobiliària, basada en un model, propiciat pels governs, que concep l'habitatge com a mercaderia i que promou la tinença en propietat i l'endeutament com a forma de pagament. Un model que ha provocat que cada dia més persones es quedin al carrer, privades d'un sostre digne. Des de l'any 2007 s'han produït 350.000 execucions hipotecàries a tot l'estat i les previsions indiquen que aquesta xifra podria duplicar-se al 2012 i 2013.

A tot això, se li suma una altra injustícia. L'actual procediment d'execució hipotecària preveu que, en cas d'impagament, l'habitatge vagi a subhasta. Si la subhasta queda deserta, (el que passa en la majoria de casos), l'entitat financera es pot adjudicar l'habitatge pel 60% del valor de taxació, i pot seguir reclamant la resta del deute, més interessos i costos judicials. Això condemna a les persones afectades a viure en una situació d'exclusió social per la resta de la seva vida.

Davant d'això, una àmplia mobilització ciutadana, articulada a través de la Plataforma d'Afectats per la Hipoteca (PAH), ha aconseguit paralitzar 250 desnonaments i pressionar els bancs perquè concedeixin la

dació en pagament o la condonació del deute, de manera que aquest quedi liquidat amb el lliurament de l'habitatge. Segons Ada Colau, membre de la Plataforma, «aquest exercici de desobediència civil ens permet avançar amb petites victòries. Una societat que no estigui malalta ha d'exigir que primer es rescatin les persones».

Darrerament han impulsat, juntament amb altres entitats, la recollida de firmes per la Iniciativa Legislativa Popular (ILP) per a la dació en pagament retroactiva, la paralització dels desnonaments i la promoció del lloguer social. Calen un mínim de 500.000 signatures abans del 31 d'octubre, però l'objectiu és recollir-ne moltes més. Eva Corredoira, membre de la PAH, explica que «és important fer visible que tota la societat està en contra d'aquesta llei hipotecària tan injusta, que deixa a la gent sense pis i condemnada de per vida».

La ILP, a més, reclama que es paralitzin els desnonaments i que les hipoteses que resulten impagables es reconverteixin en un lloguer social, perquè «no té sentit que la gent es quedi sense casa quan hi ha més de sis milions d'habitatges buits a tot l'estat, molts d'ells en mans d'entitats financeres».

Cultura

Pilar de 19

Els Castellers de Sants han celebrat aquest passat mes de maig el seu dinovè aniversari, que ha servit de marc per encabir un conjunt d'actuacions especials.

Àngel Bravo Almirall
Sants

Els Castellers de Sants porten 19 anys fent pinya i ho han volgut celebrar com millor saben fer, amb els castells espectaculars.

L'aniversari es va iniciar el cap de setmana del 12 de maig amb una xerrada matiner a la local de Sants sobre les novetats castelleres i, a la tarda, amb l'actuació de Vigílies a la plaça d'Osca conjuntament amb els Castellers de la Sagrada Família. La colla santsenca va assolir la primera torre de 7 de la temporada, a banda del 5

de 7, el 4 de 7 i un pilar de 5. Acte seguit, es va cedir l'espai exclusivament a les castelleres per construir un castell femení. Així, un 7 de 6 va emergir de la plaça, on tant la pinya, el tronc, la canalla, les gralles i els timbals eren noies.

L'actuació matinal de diumenge es va fer a la plaça de Bonet i Muixí, compartida amb els Castellers de Vilafranca i els Capgrossos de Mataró. Els Borinots van fer amb èxit un 3 de 8, un 4 de 8, un 2 de 7 i dos pilars de 5. Després arribà el torn del vistós Pilar a les Escales, un pilar de 4 que es construeix sols als aniversaris, i que puja les escales de la plaça fins a dalt.

Finalment, un dinar de germanor a la mateixa plaça va servir per atipar els forts ventres santsencs de bona paella i desitjar molts més anys de vida a la colla, desig al qual els burxaires ens hi sumem amb gran entusiasme: moltes felicitats i moltes gràcies per aquests 19 anys, borinots!

Els Borinots han seguit conquerint el cel català després de l'aniversari. El dia 26 de maig la plaça de la Catedral va gaudir amb la colla santsenca i la Jove de Sitges. **ÀNGEL BRAVO**

Divendres Faràndula acomiada temporada amb un concertàs

Núria Alcober
Sants

Des de l'octubre passat i amb periodicitat mensual Divendres Faràndula ha marcat una cita dins del calendari per a la programació cultural del barri.

Hem tingut jazz, cabaret, danses africanes, música jamaicana, aeris, salsa cubana, sessions de vinil... I tancarem la temporada amb un concert de luxe.

Divendres 15 de juny a les 21.30h. pujaran a l'escenari del Casinet d'Hostafrancs dues bandes barcelonines musicalment diferents però amb una trajectòria similar. Totes dues porten més de deu anys de projecte musical i continuen en constant evolució.

Els primers seran el quintet Raydibaum, amb un EP i tres discs publicats, l'últim "Per fi potser demà" (2011). El qual han rotat per tot el territori i cantat en català transmet l'energia, la intensitat i l'emoció. Un pop-indie que t'arriba, et mou i et remou.

I l'electro-jazz dels Astrio que arriben amb el seu darrer disc sota el braç i encara calent "Don't leave the planet" (2012) tancaran la nit amb el seu groove i apropant-se a l'electrònica escalfaran la sala i no deixaran que ningú s'estigui quiet.

Per les diferents cites del Divendres Faràndula també han anat nombrosos representants dels moviments socials del barri, especialment, i han pogut anar explicant els seus projectes i campanyes.

Han sigut 7 mesos, 7 espectacles, quilos de pintxos i molts col·lectius. Contents i contentes de la feina feta i de la resposta rebuda, perquè Sants té molta faràndula!

Interferències davant el deute il·legítim

Can Batlló acollí el fòrum 'Fem un sinpa' sobre els lobbies financers que endeuten estats, i com la ciutadania pot negar-se per referèndum

Javier Soralucho
Plataforma Auditoria Ciutadana del Deute

Dissabte 19 de maig va tenir lloc el fòrum "Fem un Sinpa" a l'auditori del Bloc11 de Can Batlló, convocat per la Plataforma Auditoria Ciutadana del Deute (PACD), l'Observatori del Deute en la Globalització (ODG) y l'Assemblea Indignada de Sants; tractant economia, cinema i música.

L'iniciativa sorgí des de l'Assemblea15M de Sants, quan mesos enrere es va plantejar organitzar la projecció d'"Interferències", una pel·lícula produïda per l'ODG i la Fundació Qeipo, i que parla sense embuts sobre injustícies globals, les diferències nord-sud i la complicitat de la nostra societat de consum. Aquest film ha recorregut festivals i s'ha projectat dins i fora de Catalunya en múltiples ocasions, amb aval de crítica i públic.

La Plataforma Auditoria Ciutadana del Deute, que es dedica a denunciar l'il·legitimitat del deute públic tret per l'Estat espanyol, i en nom de la qual s'apliquen innumerables polítiques d'austeritat que afecten a tots els àmbits socials, va voler aprofitar

l'experiència de l'ODG, i ampliar el que inicialment era una tarda de cinema, per convertir-la en unes jornades des de les que difondre el seu missatge: "Fem un Sinpa" al deute il·legítim. Tot això amb l'Assemblea Indignada de Sants, que organitzà serveis de barra i menjar per a que no manqués res aquella tarda i nit a Can Batlló.

A l'inici, els integrants de la PACD, Daniel (professor de secundària) i Eulàlia (Justícia i Pau), van explicar als 150 assistents en què consisteix la relació entre dèficit i endeutament, com ens afecten les polítiques econòmiques que s'apliquen en nom del control del dèficit, i com els agents financers transnacionals transmeten els seus deutes privats a deute públic;

que acabem pagant entre tots. També invitaren als assistents a participar a la PACD i crear estratègies per contrarestar aquesta realitat, que arriba a tots els països de l'Europa perifèrica, aniquilant l'estat de benestar en nom dels beneficis privats.

Després d'una pausa i la projecció d'"Interferències", el director Pablo A. Zareceansky, i la revisora de continguts Iolanda Fresnillo, dinatmizaren un cine-fòrum en el que resolgueren dubtes sobre els temes tractats, el procés creatiu, i la coincidència del rotatge amb l'ocupació de les places pel moviment 15M.

La jornada va terminar amb sopar, música, i diàlegs entre sectors de l'activisme barceloní i veïnat de Sants.

Cooperes o competeixes

Com, des de les comunitats locals autoorganitzades, podem crear un teixit econòmic que posi en el centre la resolució de les necessitats de les persones d'una forma solidària? Quines experiències impulsem per tal de travar una economia cooperativa a nivell local? Què entenem, en definitiva, per barris cooperatius?

Aquests han estat els interrogants que han donat peu a les jornades #FemCoop2012, iniciativa desenvolupada pel Projecte Barri Cooperatiu aquest mes de maig i juny a Can Batlló. En el marc del 2012, Any Internacional de les Cooperatives, el projecte dinamitzat per La Ciutat Invisible i la Federació

#FemCoop 2012

Ivan Miró
Projecte Barri Cooperatiu

de Cooperatives de Treball de Catalunya ha convidat diferents iniciatives per reflexionar sobre com construïm alternatives econòmiques reals en diversos àmbits de la vida.

Al llarg de #FemCoop2012, SomEnergia ha presentat la seva aposta per, des del cooperativisme de consum —2.700 socis i sòcies!—, produir i distribuir energia neta i sostenible. Coop57, de la seva part, ha exposat l'actualitat d'un cooperativisme de crèdit que suposa una alternativa a la banca convencional capitalista, acompanyats pel nucli de Coop57-Barcelonès Nord, una experiència d'arrelament local de la cooperativa de crèdit. Finalment, Sostre Cívic ha suggerit el model de cooperativa d'habitatge en cessió

d'ús, com una bona iniciativa per fer habitatge cooperatiu a Can Batlló. Pel que fa a aquesta proposta, ja hi ha una vintena de persones interessades en el projecte.

Les jornades han conclòs amb la presentació d'una nova cooperativa de Sants, Koitton Club; una taula rodona a l'entorn de les dones i el cooperativisme (amb les cooperati-

ves Malea, Tamaia, Dabne i Dones Solidàries Pa'lante) i un debat entre els nuclis de Sants i Gràcia de Barri Cooperatiu, el projecte Cooperasec de l'Assemblea de Barri del Poble Sec, i el grup ECOS cooperatiu, a l'entorn de la creació i coordinació d'aquests embrions —esperançadors i creixents— de barris cooperatius. És temps de cooperació, fem economia cooperativa!

Arreu

QUÈ ESTÀ PASSANT ALS PAÏSOS CATALANS?

En aquest apartat volem apropar-nos a la realitat del nostre país, des de Salses a Guardamar i des de Fraga a Maó. Des de LA BURXA volem contribuir a la coneixença del nostre passat

immediat, de les problemàtiques actuals, tant socials com ecològiques i econòmiques, i dels moviments populars que ens fan avançar.

El Delta del Llobregat. INTERNET

Eurovegas: com la politocràcia juga amb el nostre futur

Les crisis ambientals, socials i econòmiques ens han portat una novetat a l'agenda política i mediàtica del 2012.

L'esclat de les bombolles financeres i immobiliàries ha dut als governants del desgavell a fugir cap endavant. I Eurovegas n'és un exemple més.

Miquel Vallmitjana
Sants

La principal sortida del forat econòmic en què es troben passa per cercar inversions estrangeres, a banda de retallar els serveis socials bàsics per promoure'n la privatització. Fa temps que Espanya ha jugat el paper del turisme com a principal font d'ingressos. Ara amb Eurovegas no es veu un salt qualitatiu des del punt de vista de polítiques i empresaris amb panxa grossa, corbata, pur havà i un imaginari barret de copa.

UNA ALTRA VISIÓ

Hi ha una resposta més sensata però cal reconèixer que és il·lusa perquè no ha estat pas per error que ens han dut a aquesta situació i per tant no és d'esperar que canviïn de rumb. En comptes de fugir cap endavant, caldria cercar les arrels del problema i trobar les

solucions radicals que ja estem posant sobre la taula: auditoria del deute, banca pública, redistribució del treball (veure per exemple la proposta de la jornada de 21 hores de la NEF), radicalització democràtica de la política per evitar noves corrupteles, un esforç important en la sostenibilitat ambiental i econòmica de la societat, etc. El turisme és una activitat molt agressiva al territori on s'implanta. I Eurovegas ho és encara més. Ho és perquè a més a més de la destrucció de territori agrícola promou uns valors socials contraris als que necessitem.

QUÈ REPRESENTA AQUEST MACROCOMPLEX D'OCI I TURISME?

Si Eurovegas, o algun dels projectes paral·lels, acaba caient sobre el parc agrari del Baix Llobregat s'estarà destruint una part significativa de l'horta de l'àrea metropolitana. Significaria la destrucció de terrenys molt apreciats per especuladors i inversors; fins i tot menjant-se algunes de les zones que s'havien protegit. «Canviar pisos per casinos», sembla que hagin pensat els planificadors del territori, que ja tenien a l'abast "espais buits" (sense qualificar) on tenien previst construir milers de pisos i l'esclat de la bombolla immobiliària no els ho ha permès. Es parla de 800 hectàrees, que inclouen la façana marítima de Viladecans, plena de camps de carxofes i melons, canyissars i maresmes, que sem-

bla que no importen a la politocràcia imperant. Castelldefells ha exhaurit totalment el seu sòl deltaic; Gavà amenaça en fer-ho; el marge esquerra del delta està totalment urbanitzat. Queden illes verdes agrícoles i una franja entre Cornellà i Sant Joan Despí, contínuament amenaçades pels planificadors del territori. Gairebé la meitat del que queda d'aquest parc, després que s'hagi anat malmetent a poc a poc durant les darreres dècades, es podria convertir en ciment i asfalt amb l'objectiu que el turisme de l'oci permeti al capital recuperar la seva inversió.

DAVANT DE L'AGRESSIÓ, UNA RESPOSTA

Tant a Barcelona com a Madrid ha aplegut una campanya de rebuig. Aturem Eurovegas és una plataforma que ha aconseguit aplegar ecologistes i pagesia per a preservar l'espai agrari. El dia 21 d'abril, coincidint amb la setmana de lluita agroecològica i juntament amb l'Aliança per a la Sobirania Alimentària dels Pobles de Catalunya, va organitzar una jornada de mobilització amb la participació d'un miler de persones. D'aquesta acció cal destacar el sentiment de suport que la pagesia del Baix va sentir de part dels ciutadans de la gran Barcelona; encara que sembli estrany aquesta confluència no s'ha donat gaires vegades en la nostra història contemporània. Val a dir que el moviment organitzat de consum agroecològic va fer un esforç en la mobilització

de les persones consumidores per preservar els terrenys d'on s'abateixen o d'on ho podrien fer.

L'augment de la mobilització està propiciant l'aparició de plataformes locals per canalitzar les inquietuds de cada municipi. S'ha creat una a Cornellà i, més recentment, una plataforma local a Barcelona.

Els moviments a les places d'aquest any tenen dos posicions: d'una banda s'estan creant espais d'autonomia que ens permeten proposar regles diferents a les que el model capitalista ens imposa. Exemples d'aquests espais són Fiare, pel que fa les alternatives a la banca; Som Energia, pel que fa les alternatives a les companyies elèctriques; o els grups de consum agroecològic com alternatives al model supermercadista. L'altra posició és d'articular propostes que es desitja que siguin escoltades pels nostres governants. La lluita contra Eurovegas es situaria en aquest tipus de moviment, juntament amb la marea groga contra les retallades en educació o amb la lluita per defensar la sanitat pública i de qualitat.

Les dues vessants d'aquesta transformació de la societat són necessàries i complementàries. Si no evitem l'ocupació del territori perdrem els espais agrícoles que, mitjançant un entorn d'autonomia, hem aconseguit que ens produeixin una part de les nostres verdures.

Aquells que creen la pobresa ...

L'entitat financera la Caixa és una de les màximes beneficiades de la crisi: rep diner públic mentre vulnera drets humans

...es vesteixen de falsa solidaritat

La mateixa Caixa, juntament amb Abertis, es neteja la imatge patrocinant la Marató de la pobresa de TV3.

Marató
pobresa

SOLIDARITAT

Comunicat de suport del CSA Can Vies

Des del CSA Can Vies donem tot el nostre suport i solidaritat als nostres companys Andreu, Rubén i a totes les companyes que estan sent víctimes de la repressió amb detencions i empresonaments arran dels fets de la vaga general del 29 de març.

No és casualitat que totes les persones detingudes siguin membres actius i militants dels moviments socials que lluiten dia a dia pels drets i llibertats en contra la violència intrínseca al sistema capitalista.

Aquestes detencions responen a una estratègia política amb el suport dels mitjans policials i de comunicació per tal de callar les veus d'aquelles que denuncien i que s'oposen a les injustícies. És per això que fem una crida a la mobilització i a la solidaritat activa.

No és moment de pors, és l'hora de prendre els carrers, plantar-los cara i recuperar les nostres vides. Exigim la llibertat de l'Andreu i en Rubén i la retirada dels càrrecs de totes les encausades.

LA SOLIDARITAT NO S'EMPRENSONA, JUNTES HO PODEM TOT!

Diumenge 17 de juny 2012 > 10h a 14h

A la Plaça Josep Pons (Bonet i Muixí)

14è MERCAT D'INTERCANVI A SANTS

No es reserven taules. Vine a les 10h i muntem el mercat!

SILVIA FEDERICI:

«És important pensar com va començar el capitalisme per veure que els fenòmens a què assistim són estructurals»

El 20 de maig, el Centre Social de Sants va rebre la visita de l'autora del llibre *Calibán y la bruja* (Traficantes de Sueños, 2010), la històriadora marxista Silvia Federici. La visita estava emmarcada en el Seminari d'Estudis Feministes organitzat per La ciutat invisible, i posava punt i final al treball que en grups de lectura s'ha fet al llarg de dos mesos. Aquí us presentem un tast de les tres hores que vam passar amb ella.

Elba S. Mansilla
Sants

Per què és interessant tornar als inicis del capitalisme per entendre el moment polític actual?

La societat capitalista moderna s'inicia amb diversos exterminis: amb l'extermini de les societats colonitzades, als Andes, a Mèxic; s'obre amb un immens atac a la població rural a Europa, amb la desposseïció de la terra; amb l'esclavització de milions d'africans i, també, amb la cacera de bruixes. En aquest mapa de l'extermini, cal buscar semblances amb el context

actual, en què assistim a un moment que recorda al període fundacional del capitalisme, l'acumulació primitiva: guerres a tot arreu, empresonaments massius, legislacions cada cop més punitives, fam. És important pensar com va començar el capitalisme per adonar-se'n que els fenòmens a què assistim ara no són fenòmens contingents, són estructurals.

A banda de l'extermini i l'expropiació de la terra, apuntes que el capitalisme també va destruir el béns comunals, a què et refereixes?

L'expulsió del proletariat rural va representar no només la pèrdua dels mitjans de subsistència, i la separació forçosa de les persones i la natura; sinó també l'atac deliberat i el desmantellament dels sistemes comunals de gestió i propietat de la terra. Avui dia vivim un nou moment d'expropiació i colonització a l'Àfrica i l'Amèrica Llatina, de la mà de les companyies explotadores i distribuïdores d'energia, l'agrobusiness i el biodièsel, i a instància del Banc Mundial. Una expropiació de la terra que va acompanyada també de la destrucció d'aquests espais comunitaris de gestió i participació.

La figura de la bruixa va jugar un paper molt important en aquest període, per què?

La contrucció social de la bruixa, i el

Silvia Federici al Centre Social de Sants. BÀRBARA BOYERO

seu paper polític i cultural, suposa una diferència important respecte d'altres representacions de la persona criminal. La bruixa té certes particularitats que la fan especial: aliena al seu entorn, enemiga de déu, de l'estat i de la humanitat. Aquesta construcció totalment deshumanitzada la converteix en perillosa, i l'exclou automàticament de les relacions de solidaritat i de la vida col·lectiva, com a persona abominable, al servei del diable, acusada dels pitjors delictes.

«Vivim un nou episodi d'atac a les classes populars, i novament les dones sustentaran l'estat i el capital»

Aquesta construcció i tractament de la figura de l'enemic intern ha romàs, i la trobem repetidament a la història, tot i haver prèns diferents formes: el jueu, el comunista, l'antisistema...

El cos humà, sobretot la reproducció

ció i la sexualitat, també pateixen una important transformació durant aquest període, en quin sentit?

Amb l'arribada del capitalisme i la Ciència Moderna, es passa d'una visió del cos com a màgic, a entendre'l com una màquina. Aquesta metamorfosi està estretament vinculada al procés d'acumulació que comentava, i a la centralitat de la força de treball en el procés productiu. En aquest sentit, la cacera de bruixes té una doble intenció: d'una banda, perseguir qualsevol intervenció de les dones en el control de la sexualitat i la reproducció; i de l'altra, criminalitzar i estigmatitzar totes les pràctiques sexuals que no estiguin orientades exclusivament a la procreació. Les resistències a aprovar l'avortament lliure o el matrimoni homosexual demostren que aquesta concepció de la sexualitat encara perdura.

Les dones són les grans perdedores amb l'arribada del capitalisme?

La degradació social de les dones amb l'economia capitalista està estretament lligada al fet que el treball de reproducció i de cura, així com les activitats orientades a la subsistència, no són reconegudes com a treball

«Amb l'arribada del capitalisme, es passa d'una visió del cos com a màgic, a entendre'l com una màquina»

pròpiament. S'entenen com a treball personal, com a activitats que no estan directament relacionades amb la reproducció de la societat i del capital. D'aquest fet se'n deriva que no estiguin retribuïdes econòmicament, i que moltes dones estiguin excloses de percebre una salari. Actualment, la retallada de pressupostos adreçats a persones depenents, a la gent gran, a Sanitat i Educació, representaran una sobrecàrrega de les tasques de cura que, novament, recauran en les mans de les dones, de les famílies. Així, doncs, tornem a un nou episodi d'atac i desposseïció de les classes populars, on novament l'estat i el capital se sustenten en el cos i el treball de les dones.

Vinyeta

Agenda

[DIMECRES 6 de juny]
17.00 | Cassolada per l'educació pública. [Lloc: Plaça de Sants, Organitza: Assemblea Grogga de Sants]

[DIJOURS 7 de juny i cada dijous]
MOSTRA DE DOCUMENTALS «CONTRA EL SILENCIO TODAS LAS VOCES»
19.00 | Categoria Dones: «Los hilos de Penélope». Categoria Infància, Joventut i Gent Gran: «Silvestre Pantaleón». [Lloc: Bloc 11 de Can Batlló, Organitza: Can Batlló]

[DISSABTE 16 de juny]
RÀDIOCAFETA PER L'AUTOGESTIÓ DEL TRET INFORMATIU:

19.00 | Xerrada: les ràdios en situació de conflicte armat i social (desde Mèxic, Colòmbia i Senegal).

21.30 | Sopador de pintxos.

23.00 | Dj Crecu (Rocksteady, Ska i Tropical).

[Lloc: Can Vies, Organitza: El Tret Informatiu]

[DISSABTE 16 de juny]
Curs d'hortos urbans i remeis naturals. [Lloc: Casal Independentista de Sants; Organitza: Cooperativa de consum Favas Comptades, info a: ecologistasenaccion.org]

[CAP DE SETMANA 16 i 17 de juny]
Tot el dia | 1er Aniversari Recuperació Bloc 11 de Can Batlló: Activitats, espectacles i concerts per tot el veïnat. [Lloc: Can Batlló, Constitució, 19, Organitza: Plataforma Can Batlló pel Barri]

DIVENDRES FARÀNDULA
[DIVENDRES 15 de juny]
21.30 | RAYDIBAUM + ASTRIO. [Lloc: Casinet d'Hostafrancs, Rector Triadó, 53; Servei de bar i entrepans durant el concert]